

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA NR. 799
din 23.07.2008

Dosar nr.: 604/2007

Petiția nr.: 11774 din data 10.10.2007

Petent : I A

Reclamat : Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse

Obiect: diferențiere la primirea sporului de vechime și a concediului de odihnă plătit

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1 I A , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, cu sediul în București, str. Dem. I. Dobrescu 2-4, sector 1

II. Obiectul sesizării

2.1. Tratatamentul diferențiat aplicat salariaților angajați cu contract de muncă individual care desfășoară activitate prin cumul cu funcția de bază, conform art 35 alin 1 din Legea 53/2003, în ceea ce privește sporului de vechime și concediului de odihnă plătit.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petentul se consideră discriminat de către MMFES deoarece consideră discriminatoriu tratamentul aplicat salariaților angajați cu contract de muncă individual care desfășoară activitate prin cumul cu funcția de bază, conform art.35 indice 19 din Legea 53/2003 din Codul Muncii.

3.2 Petentul arată că deși salariaților cumularzi li se oprește din veniturile salariale realizate la locul de muncă unde lucrează prin cumul toate impozitele și taxele ca și în cazul funcției de bază, de la angajatorul unde lucrează prin cumul cu funcția de bază nu primesc spor de vechime și nici concediu de odihnă plătit.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa cu nr.17636 din 03.12.2007 a fost citat petentul. Prin adresa nr.17635 din 03.12.2007 a fost citat MMFES, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 08.01.2008.

4.3. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Petentul se consideră discriminat de către MMFES deoarece consideră discriminatoriu tratamentul aplicat salariaților angajați cu contract de muncă individual care desfășoară activitate prin cumul cu funcția de bază, conform art.35 indice 19 din Legea 53/2003 din Codul Muncii.

5.1.2 Petentul arată că deși salariaților cumularzi li se oprește din veniturile salariale realizate la locul de muncă unde lucrează prin cumul toate impozitele și taxele ca și în cazul funcției de bază, de la angajatorul unde lucrează prin cumul cu funcția de bază nu primesc spor de vechime și nici concediu de odihnă plătit.

5.1.3 Petentul consideră că prin această practică se face discriminare în ceea ce privește drepturile angajatului pentru activitatea depusă în funcția de bază și cea prin cumul.

Susținerile MMFES

5.2.1. Reclamatul susține că drepturile salariale ca și cele cu privire la concediul de odihnă sunt reglementate de legi speciale pentru angajații cu contract individual de muncă din sistemul bugetar, motiv pentru care în temeiul prevederilor legale menționate mai sus, nu sunt aplicabile dispozițiile Codului Muncii.

5.2.2 În conformitate cu prevederile art. 7 alin 1) din HG 281/ 1993 cu privire la salarizarea personalului din unitățile bugetare, persoanele salarizate potrivit acestei hotărâri beneficiază, la funcția de bază, de un spor de vechime în muncă de până la 25%, calculat la salariul de bază, corespunzător timpului efectiv lucrat în program normal de lucru. Potrivit art.35 alin. 3) din Legea 53/2003 - Codul Muncii, salariații care cumulează mai multe funcții sunt obligați să declare fiecărui angajator locul unde exercită funcția pe care o consideră de bază. Având în vedere prevederile legale menționate rezultă că în situația cumulării mai multor funcții în baza unor contracte individuale de muncă, în cadrul unor instituții bugetare, salariații beneficiază de sporul de vechime în muncă numai pentru funcția de bază.

5.2.3 Conform art.3 alin 1) din HG 250/1992, republicată, privind concediul de odihnă și alte concedii ale salariaților din administrația publică, din regiile autonome cu specific deosebit și din unitățile bugetare, salariații care îndeplinesc prin cumul, pe lângă funcția de bază, cu o normă întreagă, o altă funcție, au dreptul la concediul de odihnă plătit numai de unitatea în care au funcția de bază. Unitatea în care salariații cumulează le va acorda, la cerere, un concediu fără plată pentru zilele de concediu de odihnă primite de la cealaltă unitate. Drepturile salariale ca și cele cu privire la concediul de odihnă sunt reglementate de legi speciale pentru angajații cu contract individual de muncă din sistemul bugetar, motiv pentru care în temeiul prevederilor legale menționate mai sus, nu sunt aplicabile dispozițiile Codului Muncii.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1.1 **În fapt**, petentul se adresează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării sesizând cu privire la tratamentul diferențiat aplicat salariaților angajați cu contract de muncă individual care desfășoară activitate prin cumul cu funcția de bază, conform art 35 alin 1 din Legea 53/2003, în ceea ce privește sporului de vechime și concediului de odihnă plătit.

6.2.1. **În drept**, Colegiul Director retine ca potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, *„Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte. Convenția Europeană a Drepturilor Omului*, ratificată de Romania prin Legea 30 din 18 mai 1994, publicată în “Monitorul Oficial” nr. 135 din 31 mai 1994, prevede în art 14 ca: *„Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere naștere sau orice altă situație”.*

6.2.2 **In același sens, Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, ratificat de Romania prin Legea nr. 103/2006 art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„1. Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.

2. Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică pe baza oricăruia dintre motivele menționate în paragraful 1.”

6.2.3 **Conform art 2 alin (1) din OG 137/2000** privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, *“prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe baza de rasă, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie*

defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

(3) Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), fata de alte persoane, **în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare.**

6.2.4 Analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când **se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.** Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Sueda, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2.5 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.2.6 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, **Colegiul Director** se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca

efect restrângerea ori înlăturarea recunoaşterii, folosinţei sau exercitării, în condiţii de egalitate, a drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social şi cultural sau în orice alte domenii ale vieţii publice.

6.2.7 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudenţa sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă şi în ce măsură diferenţele între situaţii analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincţiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2.8 Colegiul director reţine ca petentul invocă un tratament diferenţiat aplicat de către MMFES său atât în ceea ce priveşte acordarea sporului de vechime şi a concediului de odihnă plătit pentru angajaţi cu contract de muncă individual care desfăşoară activitate prin cumul cu funcţia de bază, conform art 35 alin 1 din Legea 53/20003. Or, raportat la prevederile articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările şi completările ulterioare, republicată, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricţia sau preferinţa trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, şi trebuie să se refere la persoane aflate în *situaţii comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenţei lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menţionat anterior. Aşa cum reiese din motivaţia invocată mai devreme pentru a ne găsi în situaţia unei fapte de discriminare trebuie să avem două situaţii comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

6.2.9 Colegiul Director a analizat petiţia având în vedere elementele constitutive ale unei fapte de discriminare. Astfel, Colegiul Director a analizat dacă există un tratament diferenţiat între diferite persoane care se află în situaţii comparabile şi care sunt tratate în mod diferit. Astfel, Colegiul Director constată din datele aflate la dosar că petentul invocă un tratament diferenţiat instituit prin prevederi care statutează un tratament diferenţiat în funcţie de încadrarea persoanei în ceea ce priveşte acordarea sporului de vechime şi a concediului de odihnă platit.

6.2.10 Colegiul Director reţine că pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricţia sau preferinţa trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, şi trebuie să se refere la persoane aflate în *situaţii comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenţei lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menţionat anterior. Aşa cum reiese din motivaţia invocată mai devreme pentru a ne găsi în situaţia unei fapte de discriminare trebuie să avem două situaţii comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Având în vedere cele invocate mai devreme Colegiu Director constată că nu se poate invoca aplicarea unui tratament diferit între salariaţii care sunt încadraţi într-un singur loc de muncă si cei care sunt incadrati într-un loc de muncă dar realizează cumul prin încadrarea şi în alte posturi având în vedere că ei primesc aceste drepturi din partea angajatorului la care sunt menţionaţi ca având funcţia de bază.

6.2.11 Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiţiei şi definiţia discriminării astfel cum este prevazută în art.2 alin.1 din O.G.

nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire restricție, excludere, deosebire, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.2.12. Or, în petiția dedusă soluționării, Colegiul Director reține că reglementările legale incidente sunt circumscrise unor condiții care ating un grad de justificare obiectivă și rezonabilă, date de diferențierea de încadrare a categoriilor indicate. Colegiul Director se raliază statuarii Curții Constituționale prin care „Legiuitorul este în drept, în considerarea unor situații deosebite, să adopte, prin legi speciale, reglementări diferite pentru anumite categorii socio-profesionale. Tratamentul juridic diferit, instituit pentru anumite categorii socio-profesionale, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări, în sensul interzis de art. 16 alin. (1) din Constituție, ci se justifică, obiectiv și rezonabil, prin situația diferită în care se afla acele categorii de cetățeni”.

6.2.13 În acest sens, raportându-ne la petiția dedusă soluționării, Colegiul Director reține deciziile Curții Constituționale prin care s-a statuat că **principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite.** (Decizia nr.256 din 17 iunie 1997, Decizia nr.154/2001, M.Of. nr.387/2001, CDH 2001, p.914–915) De asemenea, atât în doctrina, cât și în jurisprudența constituțională s-a statuat în mod constant că **principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, ci presupune instituirea unui tratament egal în situații care nu sunt diferite.** De aceea, nu sunt excluse, ci, dimpotrivă, sunt admise soluții legislative diferite pentru situații diferite. (Decizia nr.113/2001, M.Of. nr.317/2001, CDH 2001, p.757; Decizia nr.139/2001, M.Of. nr.330/2001, CDH 2001, p.851) **Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se află în situații diferite nu este contrară art.16 alin (1) din Constituție.** (Decizia nr.294/2001, M.Of.nr.21/2002)

6.2.14. Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire restricție, excludere, deosebire, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele prezentate nu constituie acte de discriminare conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

IONITĂ GHEORGHE - Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE ANA MONICA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

